

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 5 lutego 2015 r.

**w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji
zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z treścią rządowego projektu ustawy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej zauważa, co następuje.

Z przepisów art. 5 oraz 6 projektu wynika, że w sprawach dotyczących uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej postępowania administracyjne toczą się przed dwoma organami administracji publicznej – tj. przed „organem właściwym” (uznawanie kwalifikacji zawodowych) oraz przed „organem uprawnionym” (wykonywanie zawodów albo działalności regulowanych).

Artykuł 26 projektu rozstrzyga natomiast o podstawach formalnoprawnych w zakresie przedstawionej problematyki stanowiąc, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie (projekcie) do postępowania w sprawie uznania kwalifikacji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Takie uregulowanie oznacza zatem, że przepisy wspomnianego kodeksu będą miały zastosowanie jedynie do spraw uznawania kwalifikacji zawodowych, nie zaś do decyzji administracyjnych odnoszących się do prawa wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodów regulowanych albo działalności regulowanych w stosunku do osób, którym zostały uznane kwalifikacje do wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej.

Wspomniane ograniczenie stosowania kodeksu postępowania administracyjnego tylko do jednej kategorii spraw należących do jednolitej materii wykonywania działalności reglamentowanej przez osoby, których kwalifikacje zawodowe wymagają zbadania i potwierdzenia w warunkach krajowych, może być zasadnie odebrane jako nierówność w zakresie ochrony prawnej. W ocenie Rady należałoby wyraźnie wskazać, na jakiej podstawie

prawnej mają być prowadzone omawiane postępowania administracyjne i w związku z tym jakie środki prawne służą zainteresowanym, z ochroną sądową włącznie.

Ponadto Krajowa Rada Sądownictwa wskazuje, że w przedłożonym projekcie rozstrzygnięto również o zasadach informowania państw członkowskich o toczących się i prawomocnie zakończonych postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych, oraz innych istotnych okolicznościach, które mogą wywierać skutki na prawo wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Informacje takie mogą być korygowane z inicjatywy samych zainteresowanych poprzez złożenie wniosku o sprostowanie takiej informacji lub o jej usunięcie (art. 49 ust. 5 projektu). Rzecz jednak w tym, że prawo decydowania w tym zakresie przysługuje „organowi właściwemu”, który może m. in. odmówić sprostowania lub usunięcia informacji. Projekt nie przewiduje jednak żadnych środków ochrony prawnej przed ewentualnymi skutkami błędu organu w takiej sprawie. Krajowa Rada Sądownictwa nie opowiada się za koncepcją swoistego „mnożenia” środków odwoławczych w sprawach administracyjnych, ale wskazuje na potrzebę takiego uregulowania omawianej problematyki, by zainteresowany podmiot miał możliwość skutecznej weryfikacji wszystkich istotnych błędów popełnionych przez administrację rozstrzygającą sprawy związane z uznawaniem nabytych kwalifikacji zawodowych i z możliwością wykonywania działalności reglamentowanej z udziałem podmiotów legitymujących się takimi kwalifikacjami.